

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. Б., 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Николета Вл. Хаджиева
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно наказателно дело № 20232120205124 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 59 и сл. ЗАНН](#).

Образувано е по повод жалба на Т. Н. А. ЕГН ***** против НП № 23-0434-000873 от 29.11.2023 г., издадено от Началник РУ в ОДМВР- Б., РУ 02 Б., с което на жалбоподателя за нарушение на чл.5,ал.3, т.2 от ЗДвП, на основание чл.177,ал.1, т.4,пр.1 ЗДвП,е наложена глоба в размер на 100 лева.

В систематизиран вид развитите съображения в жалбата обхващат от една страна оплаквания относно процесуалноправна незаконосъобразност на атакуваното НП по см. на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН предвид липсата на конкретизация относно издаване на ЗППАМ за спиране от движение,с индивидуализиращите й данни и датата на нейното връчване. От друга страна е релевирано възражение за неправилно прилагане на материалния закон поради субективна несъставомерност, предвид липсата на оформена представа в съзнанието на жалбоподателя,че управлява спряно от движение МПС, с оглед липса на надлежно връчване на ЗППАМ от 29.04.2020г. и неизпълнение на акцесорното изискване по чл.40,ал.2 Наредба I-45 от 24.03.2000 г. за поставяне на знак „спрян от движение“.Претендира и присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

В о.с.з. се явява процесуален представител на жалбоподателя, който преповтатря и доразвива доводите в жалбата относно материалноправна и процесуалноправна опороченост на атакуваното НП.

От своя страна на наказващия орган не се явява и не изпраща представител в о.с.з.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#) и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва НП. Процесното НП е връчено на жалбоподателя на 13.12.2023 г.,а жалбата е депозирана чрез АНО по реда на чл.60,ал.1 ЗАНН, с вх. №434000-19755/12.12.2023 г., поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

След индивидуален и комплексен анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

Според изложеното в обстоятелствената част на атакуваното НП, на 02.11.2023 г. около 18.00 ч. в

гр.Б., кв.“Д.Е.“ на кръстовището между ул. „Л.“ и ул. „К.“ жалбоподателят Т. А. управлявал собствения си товарен автомобил „Ф. Т.“, с рег.№* **** **, като при извършена проверка се установило, че автомобилът бил спрян от движение, считано от 29.04.2020г.

Проверката била осъществена от служител-ст.полицай на 02 РУ-МВР-Б.-В. Л. Л., който съставил срещу жалбоподателя АУАН с бл.№115293/02.11.2023 г., подвеждайки гореописаните описателни характеристики от на нарушението под нормата на чл.5,ал.3, т.2 ЗДвП. АУАН бил предявен и подписан от жалбоподателя Н., който в реквизит „възражения“ посочил, че автомобилът е преминал технически преглед.

С атакуваното НП №23-0434-000873/29.11.2023 г. за визираното административно нарушение по чл.5,ал.3, т.2 ЗДвП е ангажирана административно-наказателната отговорност на Т. Н. А. по чл.177,ал.1, т.4, пр.1 ЗДвП с налагане на административно наказание глоба в размер на 100 лв.

Сред приобщените пред настоящата инстанция писмени доказателства, съдържащи се в постъпилата административно-наказателна преписка е писмо-справка вх.№1939/16.01.2024 г.на Началник Сектор ПП /главен инспектор/, в което е обективизирана информация, че ПС марка „Ф. Т.“, с рег.№* **** ** на 29.04.2020 г. е спрян от движение със ЗППАМ №20-7779-000044/26.04.2020г. на основание – спиране по чл.171,т.2, б.“к“ ЗДвП поради „незаплатена глоба“. Това обстоятелство се извлича и от допълнително приложена справка от АИС на ОДМВР-Б., Сектор „ПП“, видно от която по отношение на гореописания товарен автомобил е отбелязана служебна промяна на регистрацията- спиране от движение, считано от 29.04.2020г. Съдът е изискал и по делото е постъпило заверено копие на ЗППАМ № 20-7779-000044/26.04.2020г. на РУ К., видно от която на жалбоподателя във вр.с констатирано нарушение по чл.190,ал.3 ЗДвП е наложена принудителна административна мярка временно спиране от движение на МПС по чл.171,т.2, б.“к“ ЗДвП до заплащане на дължимата глоба. В писмо вх. № 5168/06.02.2024г. от ОД на МВР – Б., с-р „Пътна Полиция“, информират съда, че към момента ЗППАМ не е връчена.

Коментираните писмени и гласни доказателства и доказателствени средства по своите качествени процесуални характеристики според съда са способни да подпомогнат процеса по цялостно установяване на правнозначимите обстоятелства в строгата конкретика на въпросите относно авторството, обективните и субективни характеристики на извършено нарушение. В този смисъл съдът намира събраните писмени и гласни доказателства за непротиворечива, съдържателно съгласувана основа на обективни изводи относно изследваната фактология.

При така установената фактическа обстановка, съдът прие от правна страна следното:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Началник РУ в ОДМВР - Б., РУ 02 Б., а АУАН е съставен от териториално и материално компетентно лице – ст. полицай в 02 РУ-МВР Б., оправомощени със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на МВР, т. е. от компетентни органи в съответствие с разпоредбите на [чл. 37](#) и [чл. 47 от ЗАНН](#). Административнонаказателното производство е образувано в срока по [чл. 34, ал. 1](#) и [3 от ЗАНН](#). Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП не са спазени в пълнота процесуалните изисквания на [чл. 42](#) и [чл. 57 ЗАНН](#). Не е обезпечен необходимият фактически минимум в очертаването на съдържателните елементи на нарушението, относими към реквизитите по чл.42,ал.1, т.4 ЗАНН и чл.57,ал.1,т.5 ЗАНН, а именно чрез конкретизиране на обстоятелствата, кога и с какъв акт автомобилът е спрян от движение, съответно основанието за това, което стеснява възможността на жалбоподателя да разбере фактическите елементи на предявеното му административнонаказателно обвинение и да се защити. Съдът споделя изцяло изводите по приложението на процесуалния закон, формулирани в **Решение № 346 от 14.03.2022 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 12/2022 г., съгласно които** пунктуалната описателна част относно основанието за спиране на МПС от движение и актът, на който се основава, е задължителен съдържателен елемент на АУАН и НП предвид разнородността на нормативните хипотези и свързаните с тях фактически състави при прилагане на визираното ограничение, свързано със спиране на МПС от движение.

При диференциране на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя са

установени част от относимите фактически обстоятелства, а именно, че на посочената дата 02.11.2023 г. около 18.00 ч. в гр.Б., кв.“Д.Е.” на кръстовището между ул. „Л.“ и ул. „К.“ жалбоподателят Т. А. управлявал собствения си товарен автомобил „Ф. Т.“, с рег.№* **** **. В случая в контекста на изследваната доказателствена база съдът формира заключение, че съставянето на процесния АУАН на 02.11.2023 г. е предшествано от издаването на ЗППАМ №20-7779-000044/26.04.2020г. на основание – спиране от движение по чл.171, т.2, б. “к” ЗДвП поради „незаплатена глоба“. Във фактическото основание посочено в АУАН, респективно НП процесната заповед не е намерила изрично обозначение, и не е поместена като сегмент във фактическия състав на административното нарушение. Извод за волеизявление на административен орган, предполагащ "спирането от движение" на процесното ППС по [чл. 171, т. 2, б. "К" от ЗДвП](#) с фактическо основание "незаплатена глоба" се обосновава чрез генерираните в доказателствената дейност- заверено копие на ЗППАМ № 20-7779-000044/26.04.2020г. на РУ К., писмо – справка от ОДМВР-Б., Сектор „ПП“ и от отразяването в справката от АИС-КАТ по история на регистрацията. От писмо вх. № 5168/06.02.2024г. от ОД на МВР – Б., с-р „Пътна Полиция, става, че към момента ЗППАМ с очертаното съдържание относимо към правоограничаващия ефект на последиците по чл.171, т.2, б. “К” ЗДвП изобщо не е била връчвана на адресата- жалбоподателя Т. А.. Видно от приложената писмена справка от ОДМВР-Б., С-р „ПП“ липсва отразяване на евентуалната дата за връчване на ЗППАМ №20-7779-000044/26.04.2020г. Благоприятните за положителното установяване на законосъобразността на НП факти, в чийто логически минимум несъмнено попада и връчването на Заповед за прилагане на ПАМ №20-7779-000044/26.04.2020г. и породения стабилизиращ ефект от нейното влизане в сила, несъмнено е в доказателствена тежест на АНО.

Единствено по пътя на несъмненото установяване на редовното връчване на подобна заповед, съответно влизането ѝ в законна сила, наказващият орган може да обоснове задължителният предикатен момент в субективната страна на нарушението- относно неизпълнение на кореспондиращото на тази заповед задължение.

Ето защо съдът споделя заявената в жалбата аргументативна логика, която в контекста на доказателствения материал насочва към недоказаност на изискуемото виновно отношение при изпълнение на нарушението на [чл. 5, ал. 3, т. 2 от ЗДвП](#), а именно виновно /съзнателно/ управление на МПС, спряно от движение. Не се установява наличието на един от основните елементи на административното нарушение, а именно неговата субективна страна. Вината, като елемент от състава на административното нарушение, не може да се предполага, а тежестта по установяването ѝ законодателят е възложил на наказващия орган. Следва да се отбележи, че конструкцията на фактическия състав на нарушението по чл.5, ал.3, т.2 ЗДвП предполага задължително /възможно/ разкриване на конкретното представно съдържание на нарушителя, което да отграничи с категоричност неговата пряка, непосредствена цел при извършване на деянието- да управлява МПС, спряно от движение, незачитайки обвързващата сила на връчената му и влязла в сила ЗППАМ.

Съгласно разпоредбата на [чл. 40, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г.](#), на временно спрените от движение превозни средства се изема част втора на свидетелството за регистрация и се поставя знак "Спряно от движение", като в нормата на [чл. 172, ал. 4 от ЗДвП](#) е указано, че в случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "к", "л", "м" и т. 2а свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се изема със съставянето на акта за установяване на административното нарушение на лицето, управлявало моторното превозно средство. Липсват каквито и да е доказателства по делото, регламентирани с тези разпоредби действия по отнемане на част втора от СРМПС и поставянето на знака да са били извършени, кога и от кого, а оттам и за наличие на виновно поведение, т. е. за наличие на съзнание у дееца, че управлява МПС спряно от движение. При тези констатации, съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на въззивника, поради което НП № 23-0434-000878 от 29.11.2023 г., издадено от Началник РУ в ОДМВР- Б., РУ 02 Б. следва да се отмени.

По приложимия материално-правен закон, съдът намира за основателен още един правоизключващ аргумент. Следва да отбележи, че е компрометирано /отпаднало поради обявяване за противоконституционна на нормата на [чл. 171, т. 2, б. "К" от ЗДвП](#) / правното основание за издаване на ЗППАМ №20-7779-000044/26.04.2020г. Към 29.11.2023 г. Когато е издадено процесното наказателно постановление, решението на КС на РБ, с което правното основание за спиране на МПС от движение /[чл. 171, т. 2, буква "К" от ЗДвП](#)/ е обявено за

противоконституционно, вече е било влязло в сила. Актът на КС е влязъл в сила на 03.04.2021 г.

Следователно, в настоящото административнонаказателно производство по обжалване на процесното НП обявеният от Конституционния съд с Решение № 3 от 23.03.2021 г. по конституционно дело № 11/2020 г. за противоконституционен нормативен текст на [чл. 171, т. 2, б. "К" от ЗДвП](#) не се прилага, респективно издаденото НП противоречи на материалния закон и неговите цели и подлежи на цялостна отмяна и на това самостоятелно основание. Това е така, защото с отпадане на основанието, съобразно което се твърди, че управляваното от жалбоподателя МПС е било временно спряно от движение, вече липсва и елемент от обективната страна на нарушението по [чл. 5, ал. 3, т. 2 от ЗДвП](#). В случая, с обявяване за противоконституционна на нормата на [чл. 171, т. 2, б. "к" от ЗДвП](#) е отпаднало основанието за възникване на подобно ограничение, а за да е налице административно нарушение, е необходимо неговото съдържание да обхваща всички елементи от обективната и субективната страна. Отсъствието на който и да е от тях води до отпадането на административно-наказателната отговорност. /В ТОЗИ СМИСЪЛ ВИЖ МОТИВИТЕ НА Решение № 346 от 14.03.2022 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 12/2022 г./

Съдът дължи произнасяне по въпроса за разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им, с оглед разпоредбите на чл. 63д от ЗАНН и чл. 143 АПК. В конкретния случай разноски се дължат в полза на жалбоподателя Т. А., който своевременно е поискал присъждането им и е представил доказателства, удостоверяващи реалното им заплащане в размер на 400 лв. за адвокатско възнаграждение на упълномощения процесуален представител. В унисон с изхода на спора и формулираното и документално обосновано искане за присъждане на разноски, в тежест на ОДМВР-Б. следва да бъдат възложени извършените от жалбоподателя А. разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0434-000873 от 29.11.2023 г., издадено от Началник РУ в ОДМВР- Б., РУ 02 Б., с което за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 2 от Закона за движение по пътищата, на основание [чл. 177, ал. 1, т. 4, предл. 1 от ЗДвП](#) на Т. Н. А. ЕГН***** е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева.

ОСЪЖДА ОД на МВР – Б. да заплати на Т. Н. А. ЕГН***** , направените по делото пред настоящата инстанция разноски в размер на 400 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Б.: _____